

Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

Titel: De siger der ikke er noget valg - alligevel udskriver de ét

Ophav:

Ressourcetype:

Ressourcetype:

Oprindelsesdato: 1979

Emne: Partiprogram, partiprogrammer, program

Opstilling: DA-småtryk. Politik 4

Relateret:

Relateret:

Copyright: Billedet er muligvis beskyttet af loven om ophavsret

De siger der ikke er noget valg - alligevel udskriver de ét

dkp1980 (19745)

DKP-BLADETOPT
- 7. FEB 1980
SKAFTVIGGADE

Vil du være i familie med
de 7 søstre?
Se side 4

Har vi fattigdom i
Danmark?
Se side 5

Hvor stor en
arbejdsledighed skal vi
finde os i?
Se side 3

Lad os spare på det, vi
kan undvære
Se side 6

Hjem skal eje Nordse-
ollen?
Se side 4

De siger, der ikke er noget valg -alligevel udskriver de ét

**De siger også, at nu skal
vi alle være med til at
betale... Alle? Og de
siger, at økonomien skal
rettes op... Hvis økonomi?
Hvad er dit svar?**

SV-regeringen har spillet fælt og udskrevet valg. Aldrig før har en regering stået så politisk afklaedt over for befolkningen som regeringen Anker Jørgensen-Henning Christoffersen.

Det var modsatningerne i regeringen og protesterne fra arbejdsplasser og gafforeniger, der sprængte regeringen og dermed det politiske grundlag, der var afsluttet. Det grundlag havde kommunisterne lige fra starten afvist som reaktionær og ensidigt vendt mod arbejderne.

Valget er derfor i sig selv en sejr og et bevis på, at man ikke kan fare politik imod en aktiv arbejderklasse.

Nu gælder det kampen for en ny politik. Valget giver nye politiske muligheder, men så må der også være samling om den politik, der er formet og godkendt på landets arbejdsplasser.

Kommunisterne har samlet kravene og forslagene fra den arbejdende befolkning.

I syv punkter har vi dokumenteret, hvordan monopolernes magt brydes, udviklingen vendes og der sikres en anden udgang af krisen.

Men kun et direkte pres fra arbejderklassen kan tvinge den politiske udvikling i den rigtige retning. Og så har du brug for kommunisterne som arbejdsplassernes forlængede arm på Christiansborg.

Vi må forhindre enhver tank om nyt samarbejde eller forlig med højrefløj i dansk politik.

Det er de borgerliges ideer og politik, der har spillet fælt. Derfor er det første skridt frem mod et samfund uden kriser og arbejdsskæshed også kamp mod den borgerlige politik og monopolernes magt.

Sig nej til de borgerlige.
Sæt kryds ved liste R.

Tydeligere kan det ikke siges.

Jørgen Jensen
Formand for Danmarks Kommunistiske Parti

Hvem skal nu betale? Det er de rige, der har pengene . . .

Nogle har for meget,
de fleste for lidt . . .
når skatten er betalt

Vi har et uretfærdigt skatessystem, der vælter samfundets nødvendigste udgifter over på de jævne indtægter, mens de højere slipper for billigt.

Groft sagt vil vi tale om to slags skattedydere: Dem, der tjener under ca. 130.000 om året og betaler for meget i skat, og dem, der tjener over ca. 130.000 og betaler for lidt.

Det kan være svært at genmæiske. For skoven af fradrageregler forplumper billede det ikke så lidt. Og det samme gør de » sorte penge ». Men det kan lade sig gøre at fordele byrderne mere retfærdigt. Det har kommunisterne bevist med et forslag til en skattereforform. I korthed indeholder forslaget krav om:

Alle indkomster op til 40.000 kr. frifiges for skat til staten!

Væk med alle fradrag!

En mere progressiv skateskala!

En mere effektiv ligning!

Selskabsskatten skal op!

Erlvervs- og finansieringsprægede fonds og kommanditsejlskaber skal beskattes som aktieselskaber!

Kuragevinster og renter skal beskattes ens!

Måske lyder det individuet, men lad os illustrere det med nogle eksempler:

De skatteskæve huskøb

Familien Hansen og Jensen bører sit nye rækkehus. Hansen tjener 200.000 kr. Rentedydighederne på huset er 100.000 og derfor får Hansen en skattelettelse på 84.346 kr.

Jensen og hans kone tjener hver 100.000 kr., men det er kun manden, der kan trække renterne fra. Derfor bliver familiens skattelettelse kun på 40.381 kr.

DKP foreslår, at Hansen og Jensen behandles ens!

skat af renteindtægterne, så netto bliver det kun 27.100 kr.

Clausen får altså 5650 kr. mere end Petersen, fordi han fandt et skattehul.

DKP vil beskatte kursgevinster og renteindtægter ens!

De skatteskæve fonds

Møller og Bonde har hver en god forretning og tjener hver 200.000 kr.

Møllers forretning ejes af en fond, der uddeles overskuddet til medarbejderne og deres pårørende. I Møllers familie er der 5, som hver får 40.000 fra fonden og det betaler de 11.067 kr. i skat af, i alt 55.335 kr.

Bonde opgiver fortjenesten på selvangivelsen og betaler derfor 104.707 kr. i skat eller 49.373 kr. mere end familien Møller.

DKP vil beskatte alle finansierings- og erhvervsmæssige fonds.

DKP stemmer nej til atomkraft

Der er én af den afgåede regerings beslutninger, som kommunisterne er tilfredse med:

— Gennemførelse af en folkeafstemning om indførelse af A-kraft. En folkeafstemning giver mulighed for at bremse dem, der uden hensyn til sikkerhedskrav og økonomiske konsekvenser kræver A-kraft her og nu. Kommunisterne vil i det ny Folkevalg stemme imod et forslag om A-kraft. Den sag er klar. Lige så klar som kommunisternes forslag til at sikre at de eksisterende energikilder bliver gjort til det danske folks ejendom og befries for spekulation og profit-interesser.

Kommunisterne vil sikre Danmarks energi.

De unge vil ikke bare grave huller

Ret til uddannelse

En hver ung må have ret til uddannelse. Det er i virkeligheden en af de vigtigste menneskerettigheder. Staten har sat ting i gang for at få unge i arbejde. Menget af det er gået ud på, at de unge gravede huller i jorden og kastede dem til igen.

Men ungdommen vil lære et fag – have en uddannelse.

I stedet for huller i jorden vil vi have lærepladser. Vi foreslår, at der skal optages 15.000 flere EFG-lærlinge. Arbejdsgiverne må have pligt til at stille praktikpladser til rådighed, og der skal igen udbetales løn i det første år af EFG-tiden, så ingen skrammes væk fra de erhvervsfaglige grunduddannelser.

Mere uddannelsesstøtte

1,4 milliarder kroner mere om året i uddannelsesstøtte. Det er kommunisternes forslag, og du vil måske sige, at det er mange penge, men det er penge, der er givet godt ud. Det er en investering i Danmarks vigtigste råstof: ungdom og uddannelse.

Det er i virkeligheden dyrt at lade være med at bruge disse penge. Alt for mange studerende må opgives, fordi den studerende må bruge for meget tid på erhvervsarbejde.

Man regner med, at de studerende optager ca. 20.000 heltidstillinger på arbejdsmarkedet. Det tal kunne nedbringes med mellem 5000 og 10.000, der så kunne komme i arbejde. Det ville også spare dagpenge.

Man skal også huske, at det kan betale sig for staten at gå over til uddannelsesstøtte i stedet for statsgaranterede banklån, som vi har nu. Statsgarantien har nemlig siden 1975 kostet staten ca. 1 million kroner. Det er Ebbereds Bank.

Kommunisternes forslag betyder, at alle unge over 18 år vil kunne modtage 15.000 kroner i stipendier uafhængigt af forældrelændingen plus 15.000 kroner i rentefrie statslån.

For unge under 18 år ydes der efter DKPs forslag udelukkende stipendier, højst 15.000 kroner, reguleret efter forældrenes indtægt.

Vi har kun den arbejdsløshed, vi finder os i!

Det er ingen naturlig, at der skal være over 200.000 mennesker i Danmark uden arbejde. Mange store opgaver venter på at blive løst. Tusindvis af ledige hænder venter på at komme igang. Det er en modsigelse, der kan læses, hvis man vil.

Store anlægsopgaver bør netop læses i en tid med arbejdsløshed, fordi det offentlige i virkeligheden kun skal betale forskellen mellem understøttelse og arbejdsløshed. I snit er det i øjeblikket 25.000 kroner om året pr. arbejder.

De penge er givet godt ud, hvis man samtidig kan forhindre de store menneskelige ødelæggelser, der følger i ledighedens kolvand, og hvis man kan forhindre, at den store del af de unge bliver kastet direkte fra skolen ud i arbejdsløsheden.

I otte punkter opfordrer kommunisterne til at øge beskæftigelsen ved at:

1. opføre 7000 flere almenyttige boliger om året,
2. øge byformyrslen for 2

milliarder kroner om året.

3. udvide de offentlige investeringer med 4 milliarder kroner om året,

4. ansætte 20.000 flere i den offentlige sektor,

5. forbyde overarbejde,

6. udvide barselshvilen til 26 uger

7. forhøje Statens Uddannelsesstøtte med 1,4 milliarder kroner.

8. genindføre løn i basisåret for EFG og optage 15.000 flere lærlinge.

Det er otte punkter, der kan give en hurtig bedring i beskæftigelsen ved at sætte omkring 120.000 mennesker i arbejde.

Hvis man samtidig genemfører DKPs forslag om at købe mere dansk ved de offentlige investeringer, så betyder DKPs beskæftigelsesprogram ikke engang flere valutaudgifter. Det skal man huske, når Socialdemokratiet og de borgerlige hyler op om, at vi ikke kan sætte flere i arbejde af hensyn til betalingsbalance.

Flere i arbejde

	Budget ekstratilgange ca. 1 mia. kr.	Mer import ca. 0	Brukt underskud på eksport budgettet	Nettob underskud på eksport budgettet
1. 7.000 flere almenyttige boliger	14.000	0,6	2,4	1,4
2. Øget byformyrsle else for 2 mia. kr.	11.000	0,2	2,0	1,0
3. Forøgelse af de off. inv. med 4 mia. kr.	30.000	— 1,5	4,0	1,9
4. 20.000 flere offentligt ansatte	20.000	0,1	2,0	0,2
5. Forbud mod overarbejde	10.000	—	—	-0,3
6. Bedre barsels- hvile	9.000	—	0,8	0,1
7. 1,4 mia. kr. mere i SU	510.000	0,3	1,4	0,7-1,1
8. EFG-løn samt 15.000 flere EFG-lærlinge	18.000	0,2	1,5	0,5
T alt	118-123.000	ca. 0	14,1	5,4-5,9

* Genemføres ved at importandelen ved alle offentlige investeringer nedsættes fra 25% til 15%

Nordsøolien skal være Danmarks - og ikke A. P. Møllers!

Historiens største gavekort:
90 milliarder kr.

Det er udsteds til DUC – Dansk Undergrunds Consortium – og det er den danske befolkning, der skal betale det i løbet af de næste 25-30 år.

Gavekortet blev udsteds af den danske regering, da man i 1962 gav skibsrude A. P. Møller eneret på udvinding og salg af de danske olie- og gasforekomster i Nordsøen. Af nationale grunde, sagde man dengang. Olien og gasen skulle bevares på danske hænder.

Men ser man så på, hvem DUC egentlig er, viser det sig, at det ikke har særlig meget med danske hænder at gøre. Det drejer sig nemlig om at samarbejde mellem A. P. Møller-koncernen og de

tre multinationale oliegængere Shell, Chevron og Texaco. Den danske regering glemte nemlig at betinge sig, at den smukke gave ikke måtte sælges videre.

Historiens største økonomiske skandale:
90 milliarder kr.

De 90 milliarder er ikke grebet ud af lullen. Tallet bygger nemlig på officielle rapporter, udarbejdet af handelsministeriets eksperter.

Man har vurderet de kendte forekomster af olie og gas og udgifterne til investering og drift af boreplatforme m.m. Desuden ved vi, at A. P. Møller blot skulle betale staten 8½ % af deres salgsindtægter – og at den danske stat oven i købet har lavet en aftale om at købe naturgassen tilbage til en pris, der følger oliepriserne.

Fagfolk har betegnet disse

aftaler som verdens mest gunstige på olie- og gasområdet – vel at mærke for A. P. Møller og hans partnere. Og man behøver ikke here til fagfolkene for at se, at de har ret.

En gave, vi ikke har råd til at gi':
90 milliarder kr.

90 milliarder svarer til årslennen for ca. 900.000 arbejdere.

90 milliarder er ca. 20 milliarder mere end Danmarks samlede gæld til udlandet ved udgangen af dette år.

90 milliarder er nok til at bygge omkring 300.000 nye lejligheder.

Vi kunne blive ved. Men eksemplerne viser tydeligt, at vi ikke har råd til at gi' en gave på 90 milliarder. Derfor skal vi være med til at sætte magt bag kravet om statslig overtagelse af Nordsøens olie og gas.

Hvis olieselskaberne skal bestemme, stiger varmeregningen. Olieselskaberne skal ikke bestemme!

De syv søstre – et dyrt bekendtskab

De syv søstre – det lyder ikke så lidt hyggeligt, end det er. For den danske befolkning er de et både dyrt og dårligt bekendtskab.

Det er de syv selskaber, der i dag sidder på næsten al Danmarks olieforsyning. Esso, BP, Texaco, Mobil, Chevron, Gulf og Shell. Det er beviseligt, at de er et umedvindt medlemmed i oliens vej fra oliekilden til forbruger – og at de er et fordyrende medlemmed.

En lang række olieproducerende lande har tilbuddt Danmark at selge olie direkte til et statsejet olieselskab – noget, som fungerer udmærket i lande som f.eks. Sverige og Finland.

På den måde kunne vi årligt

spare milliardbeløb, som ellers var gået direkte i de syv søstres rummelige lommer.

De syv søstre trives godt under oliekriseerne

De syv søstre er placeret blandt verdens 10 største koncerne – og de er et skoleeksempl på de multinationale selskabers enorme indflydelse.

Det har bl.a. vist sig under de såkaldte oliekriser i 1973/74 og 1978/79. Fra 1972 til 1974 kunne de ifølge egne oplysninger mere end fordoble deres fortjeneste og under den sidste krise kom der et næsten tilsvarende profit-hop.

Forklaringen er enkel: De skaber kunstige forsyningsvanskeligheder. De truer de importerende lande med oliemangel, hvis de ikke får lov til at have priserne. Og de manipulerer, så priserne på Rotterdam-markedet ryger kumstigt i vejret.

Vi vil ikke være i familie med de syv søstre!

Stop oliemonopolerne, ellers stopper de Danmark. Det er ikke bare et slagord.

I oktober 1973 kostede 1000 liter fyringsolie 380 kr. i Danmark. I september i år kostede de 2000 kr.

Og denne pris skyldes ikke alene, at prisen på råolie er

steget. Når oliepriserne i Danmark ventes af stige 45-50 % fra 1978 til 1979, mens den gennemsnitlige prisstigning for OECD-området kun bliver på ca. 35 %, skyldes det ifølge vismændene, at Danmark i høj grad importerer raffinerede produkter. Raffineringen er nemlig et af de områder, hvor olieselskaberne er i stand til at forhøje deres prøflitter på oliens vej til forbrugeren.

Derfor skal der sættes magt bag kravet om et statsligt selskab til indkøb og raffinering af kul og olie.

tydeligere kan det ikke siges

Varmeregnings-chok til pensionister:

145 kr. mere til varme — hver måned

Fra 275 til 420 kr. om måneden. Det er stigningen i varmeregningen fra Aage Hee og hans kone — begge pensionister.

Som landets øvrige pensionister går ægteparret Hee vinteren i made med bange anelser: Hvor hårdt vil oliepriserne så? Kommer der nye chok-stigninger? Deres økonomi er overladt til en uvis skæbne prisgivet olieselkaberne forlodtibefindende.

— Der er jo slet ikke olie-mangel! siger Aage Hee. — Der har aldrig været produc-ret så megen olie som nu. Prisstigningerne er alene et spørgsmål mellem keber og saiger. Al den snak om olie-krisen er et falsum!

Landets pensionister aner ikke deres levende råd. Pensionerne stiger jo ikke i takt med prisstigningerne, vi har tværtimod et voksende efter-stab, siger Aage Hee. Som pensionist-aktivist og formand for Pensionisters Landsorganisation ved han,

Aage Hee, pensionist: — Det kan ikke gå stærkt nok med at få nationaliseret Nordasolien. (Foto: Lasse Nielsen).

hvad han snakker om. Usikkerheden for fremtiden er det værste for pensionisterne, siger han og drager denne konklusion:

— Energiforsyningen skal være samfundsje. Det kan ikke gå stærkt nok med at få nationaliseret Nordasolien, med eller uden kompensation. For det er vel et spørgsmål, om vi overhovedet skylder de store selskaber noget, når man tænker på, hvad de har synet os for i årevis? siger Aage Hee.

Han tvangsarbejder den første time hver dag for oliemonopolerne

Tømrerxvend Kristian Andersen, 48, møder på byggepladsen hver morgen kl. syv. Men først fra klokken otte får han løn til sig selv:

Lønnen for den første arbejdstime går til oliemonopolerne — til den benzin, Kristian Andersen skal bruge for at komme de 25 km hver vej fra sit hjem til arbejdspladsen.

Det sidste halve års rekordstigninger på benzin har gjort ondt i Kristian Andersens budget. Helt næagtigt har de gjort ham en ti'er fattigere, hver dag.

Han er helt afhængig af at have bil. Det er umuligt for ham at komme på anden måde fra sit hjem i Hammel i Midtjylland til byggepladsen på det nye radiohus i Århus. Hjemme i Hammel er der intet eller i bedste fald kortvarigt og dårligt betalt arbejde at få.

Derfor har han i årevis betalt 850 kr. hver den 1. til banke, som afdrag på lånene til bilen, som han er nødt til at skifte ud hvert andet eller tredje år. Ikke fordi den er et statussymbol, men fordi den

skal kunne starte, hver morgen. Han siger:

— Flere af kollegerne her på byggepladsen er holdt opinden for de sidste par måneder. De boede 40-60 km fra byggepladsen og havde simpelt hen ikke mere råd til at køre frem og tilbage hver dag. I stedet har de måttet tage langt dårligere betalt arbejde i nærheden af deres bolig. Benzinpriserne tvang dem væk fra et godt arbejde, siger Kristian Andersen.

650.000 mennesker på et eksistensminimum - det kan vi ikke være bekendt siger socialrådgiver Hanne Reintoft

I Danmark har vi 650.000 mennesker, der lever på eksistensminimum, det er landets folke- og enkepensionister. Desværre års voldsomme prisstigninger har udhulst hele befolkningens realien. Udhulningen rammer de dårligst stillede, først og fremmest pensionisters levefod og eksistens hårdest. De seneste prisstigninger på fyrmålsolie har ødelagt de fleste pensionistbudgætter og trods mange ord har SV-regeringen intet foretaget sig for at yde pensionisterne kompensation for de store varmeregninger. For mange pensionister bliver det derfor et spørgsmål om at give afkald på sund og forsvarlig kost eller at fryse.

De sociale vilkår for vores pensionister er efterhånden Danmarks alvorligste sociale problem. Netop pensionisterne har behov for en ansvarlig handikraftig regering og et nyt Folketing, der ikke blot giver falske løfter, men ser det som sin fornemste opgave at skabe rimelige levevilkår for vor ældste generation.

Kommunisterne ønsker øjeblikkelige ændringer og kraftige forbedringer for vores pensionister.

Kommunisterne ønsker en klar og forståelig pensionslov-givning, hvor hovedvægten ligger på en virkelig forhøjelse og forbedring af pensionisters økonomi. De sociale pensioner skal forhøjes, så man uden at bede om almisse kan betale enhver sit og leve et rimeligt tilfredsstillende liv uden stadige pengesorger. De nuværende frysengoder, der for hovedpartens vedkomme skal seses i fortrædelse af socialforvaltninger, skal afløses af faste tilskudsordninger. Boligydelsesloven skal ændres, så de værste urelfærdigheder fjernes, og den skal forenkles, så den enkle pensionist selv kan kontrollere, om den rigtige ydelse kommer til udbetaling. Pensionisterne skal have både boliger, og alternative boliger, f. eks. kollektivboliger, beskyttede boliger skal udbygges, så de bliver et reelt tilbud og ikke noget man skal vente på i årevis.

De sociale vilkår for vores pensionister er efterhånden Danmarks alvorligste sociale problem, siger Hanne Reintoft.

De sociale forvaltningers service over for pensionistbefolknigen skal forbedres. Personalenormering og demokrati på plejehjem og andre institutioner skal styrkes og plejehjemmehboerne skal slippe for det ydmygende lønmønsgesystem og bevare deres pension, så de selv kan budgettere, når der er behov for opholdet. De midtes ret til frivilligt og gildende op-hør på arbejdsmarkedet skal organiseres.

Dette er store og dyre reformer. Kommunisterne er villige til at gå ind i forhandlinger for at skaffe den fornødne samfundsøkonomi til det. Der er mange veje at gå: inddragelse af ubeskattede indtægter, inddragelse af de store firmaers milliardoverskud, nedskæring af militærudgifter m.v., som kommunisterne i hele deres valgprogram peger på.

Pensionisterne behøver ikke at lide ned og afsavn af hensyn til samfundsøkonomi. Samfundsøkonomien kan tilrettelægges, så der bliver retfærdig og tryghed for alle.

Den politik står DKP for, stol på det.

Samfundsskabte værdier skal tilhøre samfundet!

Sådan kan en familie tjene 100.000 kr.

Prisstigninger på jord og fast ejendom udgør nu 100 milliarder om året. Hvis denne stigning blev ligeligt fordelt mellem alle danskere, ville det blive et årligt tilskud på 20.000 til hver, børn medregnet. For en familie med mor, far og 3 børn ville det være en indkomst på 100.000 kr.

Men sådan fordeles penge-ne jo ikke!

Derfor har kommunisterne – selv om vi har den principielle opfattelse, at Danmarks jord bør ejes af os alle i fællesskab – fremsat et forslag i Folketinget. Vi foreskår, at de samfundsskabte værdistigninger på jord og fast ejendom indefrys som en gældspost til staten. Denne gældspost skal først forrentes efter ejerskifte.

Derfor betyder forslaget ikke et tab for de nuværende ejere af parcelhus – og de får tilmeldt dækning for inflationshærgen. Det bremser for fremtidige prisshop og dermed også for boligudgifternes højflugt.

Desuden er det til gavn for beskæftigelsen. For i dag er

det sådan, at værdistigningerne på jord og fast ejendom belønes til privat forbrug af dem, der i forvejen har mest at bruge af. Hvis denne mulighed stoppes, bliver der flere penge til at investere i arbejdspladser.

Jovist kan det lade sig gøre

SID bakke på sin kongres i 1977 kommunisternes forslag op om LO har i sit skatteprogram fremsat et næsten identisk forslag. Desuden ved vi, at der i Folketinget kan skebe flertal for forslaget, hvis Socialdemokratiet blot kan presses væk fra de borgerlige. Vær med til at skabe presset.

I december 1976 købte ejendomsspekulanter Per Glerup 3 boligblokke i Ringparken i Sønderborg. Købesum: 6 millioner. Salgssum: 14 millioner. Profitante: 8 millioner.

Her er godset Bregentved på Sydjylland. På blot 4 år er det steget 88 millioner kr. i værdi. Det giver ejeren, lensgrev H.H. Moltke en daglig arbejdsfri gevinst på 80.000 kr.

Hvis prisen på 1 liter sedmælk siden 1960 var øget ligeså stort som jordpriserne, ville den i dag koste 13 kr. En pakke cigaretter ville koste 65 kr., en avis 8 kr., en ol 14 kr. og en liter bensin over 15 kr.

Lad os spare på det, vi kan undvære: Militæret!

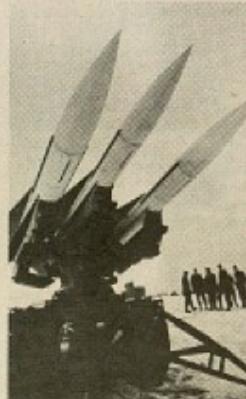
20 millioner om dagen — hver dag året rundt

Danmark underskrev Helsingør-aftalet i 1975, hvor de deltagende stater tager sådanne overvejelser i betragtning, som er af betydning for bestræbelser med henblik på at mindskes spanding og fremme nedrustningen.

Ja, godmorgen! Siden da er Danmarks militærudgifter steget fra 4,4 milliarder kr. til 7,3 milliarder kr. Årligt. Det vil sige, at vi dagligt bruger ca. 20 millioner kr. — meningsløse udgifter, som var givet bedre ud på noget andet.

Flere tal, der taler

Forsvaret beslaglægger 36.000 hektarer jord, som kun-

ne udlegges til rekreative områder og plantager, landbrug og sommerhuse. Det bruger energi for 242 millioner kr. Årligt i 1979-priser — det svarer til opvarmningen af 60.000 boliger. Militæret tager beslag på 34.700 mand plus 71.972 i hjemmeværnet. Det er personale, der kan anvendes langt bedre til utilige påtrængende civile opgaver.

Vi vil ikke ha' atomvåben på dansk jord

I dag er man i fuld gang med at omstille militæret i Danmark, så det tilpasses NATOs atomstrategi og -planlægning. Udbygningen er i fuld gang — uden befolkningens vidende. De nye danske våbenindkøb er konstrueret til at kunne bære atomprængladninger. Og den danske regering har afvist at underskrive Kekkonen-planen om at gøre Norden til

en garanteret atomvåbenfri zone, hvor vi får garantier for at være en del af et område, mod hvilket der ikke anvendes atomvåben.

Og så skal det endda gøres værre endnu

Anker Jørgensen har med sin underskrift på NATOs topmøde i Washington givet principiel tilslutning til dansk medvirken til NATOs langtidsplan. Føres den ud i livet, vil Danmark være bundet til verdens største samlede oprustningsprogram frem til 1993.

Men endnu mangler Folketingets tilslutning. Langtidsplanen skal indpasses i et nyt, dansk forsvarsforlig — og kan altså endnu forhindres.

Vær med til at forhindre dette vanvittige oprustningsprogram. Vær med til at forhindre kobet af de 58 skandaløse F-16 fly. Det er aldrig for sent at sige nej!

Danmark skal købe af lande, der vil købe af Danmark

Vi køber for mere, end vi sælger

— det er unødvendigt

Danmarks underskud på handelsbalancen blev i 1978 på 16 milliarder kr. Det betyder simpelthen, at vi har købt for 16 milliarder mere, end vi har solgt for. Og det skal der afgeligt ændres på — importen må reguleres.

Man har forsøgt at billede os ind, at importregulering er umulig på grund af de internationale regler om frihandel og fordi der vil blive skredet ind over for Danmarks eksport. Men selvfølgelig kan det lade sig gøre, blot det sker med omtanke.

De billige lommeregnerne var for dyre

Da de danske skoleelever i 1977 skulle ha' lommeregnerne, blev de uden videre købt hjem fra udlandet. Ganske vist findes der ikke nogen dansk produktion af lommeregnerne, men kommunerne burde alligevel ha' spurgt den danske elektronikindustri, om den kunne producere lommeregner eller dele af dem.

Svaret var uden tvivl blevet ja — og selv om de evt. var blevet dydere end de udenlandske, ville det ikke have gjort noget. Importen af lommeregnerne skal jo finansieres med dyre, udenlandske lån — og samfundet ville desuden have sparet dagpenge til arbejdslæse, der kom i beskæftigelse ved dansk produktion.

Importregulering kan altså bl.a. læses ved at placere offentlige investeringer på danske virksomheder.

5,7 milliarder — uden at få noget igen

Danmark købte sidste år transportmidler i udlandet for 5,7 milliarder kroner — hvoraf en stor del lige så godt kunne være lavet herhjemme!

Når vi køber biler, tog, fly, busser m.m. i udlandet, kunne det jo nemlig ligge så godt være en betingelse for handelen, at en del af ordren blev produceret i Danmark — eller at der blev placeret anden produktion.

Vi må have et statsligt selskab til indkøb af transportmidler. Dette selskab skal

sikre Danmark kompensationsordrer i form af medproduktion — så vi f.eks. næste gang, vi køber biler, selv får lov til at fremstille gearkasserne, bremserne eller noget andet.

Og det skal ikke være noget, de multinationale selskaber selv bestemmer — som da General Motors i 1975 lukkede sin bilsamlefabrik i Danmark.

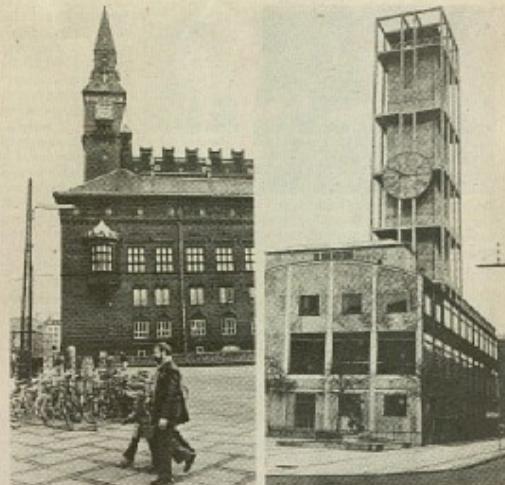
Hvem vil vi handle med — og hvad vil vi købe?

Obligatorisk mærknings af oprindelseland på en vare kan betyde, at vi vælger anderledes, når vi køber ind. Det kan ramme handelen med dikturlande og øge samhandelen med u-landene, hvis det er den udvikling, folk i Danmark ønsker. Og det tror vi, at det er. Der kan stilles strengere krav til varernes miljø-, sikkerheds- og energimæssige egenskaber. Det vil højne standarden på danske produkter og give dem bedre konkurrencemuligheder.

Der er altså masser af muligheder for importregulering. Det er blot et spørgsmål, om vi vil!

Du giver også EF modstand med et x ved K

Klip her for indsendelse

Vil de to største kommuner nu vise vej til en ny politik?

I København og Århus kommuner er det vist, hvordan det er muligt at skabe et nyt flertal til gavn for det arbejdende folk. Det samme gælder i Roskilde og Ballerup kommuner.

Disse forslag har kommunerne medvirket i — og de har været præget af vilje til en indsats for flere arbejdspladser og for sociale forbedringer. Når et budgettorigt betyder bedre levevilkår for arbejderklassen, stemmer kom-

municisterne for, selv om vi ikke får vores egen politik igen — nem 100%.

Det betød, at de borgerlige kraftet blev sat ud af spillet. De kom ikke igennem med deres nedskæringskrav.

Valget den 23. skal bruges til noget lignende. Endnu afviser Anker Jørgensen, men arbejdspladserne, lejerbevægelsen, forældre og andre kan tvinge Socialdemokratiet til fornuft!

BREV

Undertegnede bestiller herved dagbladet Land og Folk

2 måneders avis
1 måneds pris kr. 70,-

Tilbuddet gælder i perioden fra
1. sept.-1. nov. 1979

Navn _____

Adr. _____

Postnr. og by _____

Kuponpen kan indsendes
eller afleveres til Land og Folk.

Ved
indsen-
delse
frankeres
som brev

Dagbladet Land og Folk
Dr. Tværgade 3
1302 København K

Forfatteren R. Broby-Johansen: — Jeg stemmer selvfølgelig på DKP ved valget den 23. — Hvorfor? Det behøver du ikke da ikke spørge om. Det har jeg altid gjort.

Ole Sørensen, formand for Læringernes og ungarbejdernes Landsorganisation: Kommunisterne har konsekvent rejst læringsforeningernes og ILOs krav om genindførelse af løn på basisløn i EFG. Igennem DKP gentagne gange har rejst krav om, at børnene skal sikres praktikpladser. Læringsmønsterne har godt støttet i Folketinget af kommunisterne. Vor forslag, der kan afskaffe ungdomsarbejdssagen, er fulgt op i DKPs beskæftigelseskrav. En ny politik skal sikre unge retten til arbejde og udannelse.

Poul Hougaard, formand for Metal, Århus: Af partierne til venstre har DKP den argivende kran, der kan endre samarbejdslinjen i fagbevægelsen. Det er vigtigt, at en klar socialdemokratisk mulsætning hersker i fagbevægelsen. DKP har fremstillet arbejdspolitiskes krav, hvilket i vor by gav resultat i det nyligt indgåede budgetstørt. Det er for mig vigtigt, at DKP får et godt valg. Det er den bedste sikring mod nye uodemokratiske anslag overfor arbejdsmændene.

Erik Clausen: — Gaglet hører til på scenen og i manegen — ikke i Folketinget. Lad os få lidt virkelighed ind i den politiske hverdag — lidt af arbejdsklassen virkelighed med Dere kommunister.

Anne Gutterson, formand for sygeplejerskerne i Hovedstadsområdets amtskreds: Det er velkendt, at sundhedsområdet i de næste mange år er blevet udsultet. Gemmem kommunisterne skatteprogram — der tvinger velhaverne til at betale mere i skat — sikrer flere penge til bl.a. hospitaler og plejehjem. Derved sikres også en hårdt tilstrægt udbygning af bedre standard, og mere rimelige forhold for brugere og personale. Kommunisterne har støttet kravet om, at der skal ud danne flere sygeplejersker.

Rector Erik Skinhøj: — Jeg har stemt på kommunisterne lige siden, jeg ikke stemmeret.

Det skydes, at kommunisternes politik bygger på marxismens grundlag, som også er min livsindstilling. Kommunisterne har altid bedst forvaret de svage i samfundet.

Os jeg lægger vægt på, at kommunisterne nu — som under besættelsen — står forrest i kampen for nationale uafhængighed og det bedste i vor kultur.

Morten Christy, formand for Foreningen af yngre lager: Arbejdsmiljøet skal forbedres, og omkostningerne heri skal betales af arbejdsgiverne. Kommunisternes konsekvente indsats for et bedre miljø — og mod de sundhedsfarlige stoffer — er værd at støtte. Kommunisternes krav til en demokratisk pluralisering af sundhedssektoren byggede på behov og torskning, kan sammen med en bedre ingrediencemiks sikre de arbejdende mennesker en bedre tilværelse. Jeg støtter — som det er rejst af DKP — at der skal forsøkes mere i arbejdsmiljø og de mange nye stoffer på arbejdspolitiskes. DKP står også for, at medlemmerne af organisationerne skal have demokratisk indflydelse på overenskomsterne.

Lagen Tage Voss: — Hvem funden skal holde Socialdemokratiet fast på deres socialdemokratiske oprundelse, hvis ikke et stærkt DKP. Det er lagen og forfatteren Tage Voss' umiddelbare reaktion, da han bliver spurgt, hvad han vil stemme på ved valget den 23. oktober. Jeg stemmer på liste K ved valget, dafor jeg har en uforstået forståelse om, at venstreøjnen samler sig, og her tror jeg, at et stærkt DKP er en forudsætning for denne samling.

Robert Hafler, formand for Fællesledelsen BLD, Ålborg: Jeg stemmer på kommunisterne ud fra deres klare socialdemokratiske politik. DKP har klart gennemslaget og afsløret oligopolopolernes spil med energipriserne. De skal overvæges af samfundet. Fagbevægelsen kan gøre meget mere i fredsaftenen. Danmark skal holdes op mod at deltage i kaprustningen. Vi skal støtte de kræfter, der arbejder for freden og vase en utvetydlig solidaritet med arbejdsmændene, der må forsvare sig mod aggressive kapitalister. Det kostet mange døde kurer at have et militær. Disse penge kunne bruges til boliger og til virke ad dem. DKP er klar i sine standpunktene — derfor skal DKP have et godt valg.

Hanne Skovgård, formand for socialrådgivrene i Ribe Amt: Som offentligt ansatte præses vi hårdt i løn- og arbejdsmarkedet, hvilket også går ud over de, der har hjælp behov. Kommunisterne har i Folketinget og i kommunerne forvarer de svagste stillede. Det giver god støtte til vor kamp. I DKPs beskæftigelsesprogram skal den offentlige sektor styrkes, hvad der også er nødvendigt, hvis arbejderklassens forhold ikke yderligere skal forringes. Det er vigtigt, at højrekrefterne stopper, ellers vil pensionister og andre få det endnu sværere.

Leif Sylvester Petersen: — Såf da nej til atomkraft, så ind DKP sige nej for mig.

Mogens Hever, formandsformand for Litografisk Forbund: Vi skal af med det fagretlige system der kan modvirke arbejdernes kamp for demokrati og bedre livsbetingelser. Jeg er engag i, at foliggamantskoven sammenkændingsregler skal fjernes. Disse smærende bånd skal væk, hvilket kommunisterne altid har kampet for. En fri og slagkraftig fagbevægelse skal støtte de kræfter i Folketinget, som fører en arbejderpolitik, der bygger på arbejdspolitiskes krav. Det ger DKP

tydeligere kan det ikke siges

LAND OG FOLK TRYK

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk